

faste Eiendomme, Obligationer og deslige staaende Bærbier, der give et fast og stadigt Udbytte i Aarenes Løb og gaae over fra Personen til Arvingerne, naar han ikke sætter dem oversihr, kort sagt, den faste Indtægt. Men jeg maa oprigtigt tilstaae, jeg troer ikke, at den Opgave man stiller sig, vil kunne løses paa en helbig Maade i dette Dieblit og overhovedet vanskeligt lader sig løse. Jeg maa tilige gjøre opmærksom paa, at, naar vi tage den hele Bessatning i Betragtning, have vi for Dieblittet en overordentlig stærk Bessatning af den faste eller mere sikke Indtægt. Vi have Hartkornsskatten, Bygningsafgiften, Arveafgiften, Halvprocentafgiften ved Overdragelsen af faste Eiendomme og flere Afgifter, der knytte sig dertil, og som staae i Forbindelse baade med Skiftevesenet og den hele Omssætning af faste Eiendomme. Det er meget bethdelige Afgifter, der netop ramme den staaende Indtægt. Den rammes i et langt større Forhold hos os end f. Ex. i England, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) pegede paa. Hos os er Forholdsskatten paa Landets Eiendomme og paa Kjøbstadbygninger langt bethdeligere, end Landsskatten er i England. Naar man nu altsaa vil ramme f. Ex. enhver Besidder af visse Tønder Hartkorn forholdsvis høiere end dem, der tjene aarligt Bethdeligt, men kun have en bevægelig Indtægt, have Indtægter paa visse Aar, saa troer jeg, at man vil gribe feil, fordi vi netop i Dieblittet allerede ramme de faste Eiendomme meget høit og derimod ikke ramme de bevægelige Indtægter. Lad os f. Ex. tage Læger, Advocater, Embedsmænd og den store Mængde Handlende, som ikke have faste Eiendomme, hærken Jord- eller Kjøbsiadeiendomme, saa ville vi finde, at de hde en meget ringe Skat til Staten, medens de, der have faste Eiendomme, hde en meget bethdelig Skat. Men, selv om vor øvrige Bessatning ikke vilde gjøre det betænkeligt at gaae ind paa at gjøre en saadan Forskjel, og, selv om man virkelig kunde løse den overordentlig vanskelige Opgave at finde, hvorledes man saaledes skulde dele retssærbidigt mellem de faste og de bevægelige Indtægter i visse Tilfælde, saa vil det let sees, at det i mangfoldige Tilfælde ikke vil

kunne stee. Naar det ærede Medlem, der talte om denne Sag, blot vilde stille sig den Opgave klart at vise, hvor længe en udmærket Advocat, som er i fuld Kraft og Virksomhed, og som tjener meget Bethdeligt, vil vedblive at have denne Fortjeneste, saa har han en Opgave, som han vist neppe kan løse (Frederiksen: Denne Opgave er løst i England!). Ja, det ærede Medlem taler ofte noget i Gaader. Man havde i England i en Commissionsbetænkning stillet et Forslag i den Retning. Men efter en meget moden Overveelse, efter Udtalelser af Mænd, der havde bearbejdet Indkomstskatten med fuldstændig Dygtighed, kom Finantsministeren Gladstone, der selv var velvillig stemt for at gjøre en saadan Forskjel, og med ham Parlamentet, til det Resultat, at det var et Forslag, som ikke lod sig udføre (Frederiksen: Jeg sagde Beregning!). Ja, fordi man beregner Noget, følger ikke deraf, at Beregningen er rigtig. Jeg spørger blot: Kan det beregnes, hvorlænge f. Ex. en udmærket Advocat er istand til at fortsætte sin Virksomhed og til at bevare Folks Tillid og Gunst? Et Handelshuus, der er i en blomstrende Virksomhed, vil maastee staae og falde med en enkelt Mand's Sundhed og Kraft; men det kan ogsaa staae urokket i Aarenes Løb, gaae over til Arvingerne og muligt i Tidens Løb faae en stedse større Udvidelse og Anseelse. En saadan Bedrift kan ofte siges at være fuldkommen lige saa grundmuret som det at have en fast Eiendom. Man vil ved at gennemføre denne Sondring komme ind paa de aller vanskeligste og fineste Beregninger, og det er min Overbeviisning, at, selv om man nok saameget arbejder paa at udfinde en sikker Grund at bygge paa, vil det ved en nærmere Undersøgelse snart vise sig, at man ikke er istand til med Retssærbidighed og Villighed at kunne dele mellem de forskjellige Samfundsclasser og sige: Den Mand har saa og saa meget i Indtægt, denne capitalisere vi, efterat have udfundet, hvorlænge den kan antages at flyde, og denne Capitals Rente svarer da til den Rente, som en Mand med Obligationer og faste Eiendomme af en vis Størrelse har. Jeg troer, at vi skulde tage os vel iagt for at experimentere for meget i denne Sag. Jeg vilde ikke have fremført et Udtryk, jeg skal minde